



ת"פ 13429/04/17 - מדינת ישראל נגד ג'מאל עסילי (עציר)

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13429-04-17 מדינת ישראל נ' עסילי(עציר)

ת"פ 14289-05-16

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י פמ"י פלילי
	נגד
	ג'מאל עסילי (עציר),
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד ריאד סואעד

גזר דין

כתבי האישום

המשיב הודה לפניי בעובדות שני כתבי אישום.

על-פי כתב האישום המתוקן בת"פ 14289-05-16 (התיק הראשון), ביום 26.9.2014 בעיר העתיקה בירושלים, תקף הנאשם באמצעות הצלפה בחגורת מכנסיו באדם בעל חזות חרדית (המתלונן), וגרם לו לחתך בראשו, כל זאת בשל היות המתלונן יהודי, דהיינו, על רקע גזעני. הנאשם לא היה לבדו בשעת ביצוע העבירות. בשל כך הורשע הנאשם בעבירות של פציעה (ס' 334 לחוק העונשין, התשל"ז-1977) ותקיפה (ס' 379 לחוק העונשין), שתיהן על רקע גזעני, דהיינו בנסיבות סעיף 144(א) לחוק העונשין.

על-פי כתב האישום המתוקן בת"פ 13129-04-17 (התיק השני), בין התאריכים 22.11.2014 - 5.1.2017 החזיק המשיב בדף פייסבוק השייך שלו, שבו פרסם לאורך התקופה האמורה פרסומים שיש בהם משום תמיכה בארגון טרור, הזדהות עם ארגון שכזה והסתה לאלימות או טרור. כך לדוגמה, שיבח באופן עקבי מבצעי פיגועים "בזמן אמת" או סמוך לאחר ביצוע פיגועים שבהם נרצחו אזרחים ישראלים. בגין כך הורשע הנאשם בעבירות של תמיכה בארגון טרור (ס' 4 לפקודה למניעת טרור, התש"ח-1948); הזדהות עם ארגון טרור (ס' 24(א) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016) ו-11 עבירות של הסתה לאלימות או טרור (ס' 144ד2 לחוק העונשין, התשל"ז-1977). יצוין כי הפרסומים זכו לעשרות בודות של חיבובים.



הסדר טיעון

הצדדים הגיעו ביניהם להסדר טיעון, לפיו המדינה תעתור לעונש מאסר שלא יעלה על 18 חודשים, בעוד הסניגור יהא חופשי בטיעונו, כשהסניגור יוכל לטעון שהעבירה של תמיכה בארגון טרור בתיק השני, מגיעה כדי הזדהות בלבד.

תסקיר

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר לעונש. אציין כי התסקיר לוקה בחסר שכן הוא אינו מפורט דיו, והיה מצופה כי יכלול פרטים רבים יותר על אודות נסיבות חייו של הנאשם. כמובן שאינני מצטרף לדברי הסניגור לעניין המניעים הזרים כפי שטען בטיעונו, ומוטב כי היה נמנע מאמירה שכזו. שירות המבחן עושה מלאכתו נאמנה ובאופן ענייני, ואני אומר זאת בצורה מפורשת על סמך ניסיון של עבודה מול שירות המבחן לאורך שנים רבות. מהתסקיר, שלא בא בהמלצה טיפולית אלא בהמלצה לענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל, עולה כי מדובר ברווק כבן 22 שנים, שסיים 9 שנות לימוד וטרם מעצרו עבד בעבודות מזדמנות. שירות המבחן סבר כי הנאשם אינו נוטל אחריות מלאה למעשיו אלא מנסה לצמצמה וכי דפוסי חשיבתו נטועים עמוק בו ובסביבה שבה גדל.

טיעונים לעונש

הצדדים הגישו ראיות לעונש. המדינה הגישה תצהיר נפגע עבירה בהתייחס לתיק הראשון, ממנו עולה כי בעקבות פציעתו סבל המתלונן מחתך בראש באיזור האוזן, שדרש הדבקה. עוד ציין המתלונן כי "מאז יש לי מדי פעם כאבי ראש חזקים באופן פתאומי, דבר שלא היה לי מעולם. ובנוסף לזה יש לי חשש מקבוצת ערבים בכלל ואני מאוד חושש ללכת לכותל ברגל דרך שער שכם או שער יפו ואני מגיע להתפלל רק בתחבורה ציבורית או ברכב" (סומן ת/1). המאשימה עתרה לעונש של 18 חודשי מאסר בגין שני התיקים.

הסניגור השמיע את אמו של הנאשם, אשר סיפרה על טוב לבו של הנאשם, על כך שעוזר למשפחה וכי הוא נשמע להוריו ולמבוגרים, והיא מייחלת לשחרור מוקדם ככל האפשר. הסניגור עמד על מצבה הכלכלי הקשה של המשפחה. הסניגור מבקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם עד כה.

הפגיעה בערך המוגן

ניתן לתת כותרת אחת למכלול מעשיו של הנאשם - פגיעה בכבוד האדם, חירותו, שלום גופו, חופש האמונה והדת, וחופש התנועה, יחד עם ביטחון הציבור. מעשיו של הנאשם נועדו לפגוע בגופם ונפשם של מי שנתפסים על-ידו כ"אויב", כמי שאינם זכאים לתפיסתו ליחס שווה כבני אדם, וזאת אך בשל היותם שייכים לקבוצה "אחרת". תפיסה גזענית זו אין לקבל ויש לעוקרה מן השורש, בהיותה אחת מהרעות החולות שידעה החברה האנושית מעולם. תפיסה גזענית שרואה באדם עצמו עליון על פני זולתו, רק מפני שהזולת שייך לקבוצה אחרת, שאינה ראויה לדידו לכבוד אנושי, אין לה הצדקה, ולא יכולה להיות לה כל הצדקה, והיא ראויה לגינוי ולמאבק בכל הכלים החוקיים שיש לה לחברה. במעשיו של הנאשם יש משום פגיעה בערכים המוגנים הן ברמת הפרט, כפי שעולה מהתיק הראשון ומדברי המתלונן, והן ברמת החברה, כפי שעולה מן התיק השני.



בית המשפט העליון עמד לא אחת, על הצורך לנקוט גישה מחמירה בכל הנוגע לעבירות על רקע אידיאולוגי, אף בעניינם של נאשמים קטינים או בגירים-צעירים, כבמקרה.

"בית משפט זה פסק לא אחת כי כאשר עסקין בעבירות על רקע לאומני, המסכנות את מרקם החיים בחברה דמוקרטית, נדרשת החמרה בענישה ויש ליתן משקל ממשי לשיקולי הרתעה - אף כאשר מדובר בקטינים או בגירים צעירים" [ע"פ 5634/16 שחר נ' מ"י (מיום 27.1.2016)].

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם:

לגבי התיק הראשון ניתן לזקוף לחובת הנאשם את התכנון (גם אם קצר מועד) לפגוע ביהודי בשל חזותו; את המניע הגזעני לעבירה; את יכולתו להימנע מביצוע העבירה; את הנזק הפיזי והנפשי שנגרם למתלונן כתוצאה מתקיפתו ופציעתו, ואת האכזריות שבה בוצעה התקיפה.

לגבי התיק השני ניתן לזקוף לחובת הנאשם את משך הזמן שבו בוצעו העבירות, במתאם ישיר לאירועים הביטחוניים והפיגועים שאירעו באותה תקופה, שאותם הילל הנאשם בדף הפייסבוק שלו; את יכולתו להפסיק את הפרסומים בכל עת, שעה שבחר לא לעשות זאת ואת המניעים הלאומניים שעומדים מאחורי אותם פרסומים.

מדיניות הענישה הנוהגת

הפסיקה בעבירות על רקע ביטחוני או לאומני נוטה לענישה מוחשית של בין חודשי מאסר ספורים (ברף גבוה) לבין שנות מאסר קצרות.

אשר לתיק הראשון - הענישה בעבירות של פציעה מגוונת, אך לרוב מתמצה במאסר בפועל [ר' למשל: רע"פ 5675/15 רדאוש נ' מ"י (מיום 24.8.2015) שם נקבע אושר מתחם ענישה שבין עבודות שירות ל-24 חודשי מאסר בנסיבות של חבלה, פציעה והפרעה לשוטר ובסופו של דבר נגזרו 8 חודשי מאסר]. הגם שעניינו של **אשהב** [ת"פ (מחוזי י-ם) 46898-07-14] דומה בנסיבותיו לעניינו של הנאשם, הרי שמדובר בתיק שהוגש בבית המשפט המחוזי בנסיבות שבהן הועמדו לדין שלושה, ושניים מהם סיימו את התיק ב"הסדר סגור" ברמת ענישה שבין 11 ל-18 חודשי מאסר. הסניגור הגיש מספר גזרי דין, בין היתר בענייני נוער, ואולם באף לא אחד מהם דובר בעבירה של פציעה, אלא דובר בתקיפה חבלנית [כך למשל: ת"פ (שלום רחובות) 10986-11-14 מ"י נ' כהן (מיום 21.2.2016); ת"פ (שלום נתניה) 33449-10-15 מ"י נ' צור (מיום 7.12.2016)].

אשר לתיק השני - ב-עפ"ג (מחוזי י-ם) 35557-03-17 מ"י נ' זגארי (מיום 12.7.2017) סקר בית המשפט המחוזי את רמת הפסיקה הנוהגת בעבירות נשוא התיק השני וקבע מתחם ענישה שבין 5 ל-25 ח' מאסר, מתחם המקובל עלי בנסיבות העניין של התיק השני.

מתחם הענישה



לנוכח כל האמור, אני קובע לתיק הראשון בנסיבותיו מתחם ענישה בין 6 חודשי מאסר ללא אפשרות של עבודות שירות - 18 חודשי מאסר.

לתיק השני אני קובע מתחם ענישה בין 5 חודשי מאסר ל-25 חודשים כאמור בענין **זגארי**.

אין כל מקום להתייחס לשני כתבי האישום כאל אירוע אחד, ואין לחפוף בין המתחמים, אלא שבית המשפט מוגבל בהסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, שכאמור מגביל את תקרת העונש ל-18 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט, כשמדובר בנאשם שהנו "בגיר-צעיר". יחד עם זאת הוא אינו מתחרט על מעשיו כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן.

המיקום במתחם

לנוכח העובדות שציינתי, אני סבור שיש למקם את הנאשם ברף הגבוה של המתחם שנקבע עבור התיק הראשון ובחלק העליון של המתחם הנוגע לתיק השני.

גזירת הדין

לפיכך ובאופן משוקלל, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל לריצוי בניכוי ימי מעצרו בשני התיקים;

ב. 8 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע בשני התיקים וזאת בתוך שלוש מיום שחרורו - לא מצאתי לאבחן בין סוגי העבירות לעניין המאסר המותנה בשל חומרתן;

ג. 10,000 ₪ פיצוי למתלון בתיק הראשון. הסכום ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.6.2018;

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ב תשרי תשע"ח, 2.10.2017 במעמד הנוכחים והמתלון וב"כ.